

[Krarup.]

var Brug for herhjemme i Krigsperioden, var det kun, hvad jeg hævdede, nemlig at der bliver avlet lige saa meget paa et lille Brug som paa et stort. Jeg regner med, at de store Brug her i Danmark er nogle af de bedst drevne, man har. Det er simpelt hen en Nødvendighed, at man ser at faa saa meget ud af det som muligt ved Hjælp af Maskinkraft og de nyeste Metoder, man har. Enhver vil vist give mig Ret i, at de store Brug som Regel næsten er drevet som Mønsterbrug — hermed være ikke sagt, at de smaa Brug ikke er drevet godt, jeg tror, de følges nogenlunde ad. Det Korn kunde nok have været afleveret, men det, det drejer sig om, og det, som det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen gik uden om, var, at jeg sagde, at man kunde ikke fra de smaa Brug have afleveret Kornet til den Pris, og det tror jeg nok man maa give mig Ret i. Det vilde have været slemt for Husmandsbrugene, hvis de skulde have afleveret de 6 Mill. Tdr. Korn, der bliver udskrevet Aar for Aar, til 25 Kr. pr. Tønde, hvis de samtidig skulde have undværet den Tildeling paa 1 Mill. Tdr. Korn, som de fik fra de store Brug. Det kunde de ikke have gjort i 1946, heller ikke i 1945, og jeg tvivler om, at de selv i Aaret 1940, hvor Prislejet var et andet, kunde have afleveret Kornet til 25 Kr., saadan som de store Gaarde gjorde. Derfor behøver man ikke at blive ved at tale om, at Prisen dengang lå i Overkanten. Jeg tror, det var en meget fornuftig Pris, og jeg tror i hvert Fald, at der, som det ogsaa er blevet sagt her af den højtærede Landbrugsminister, er vist Storsyn fra Tolvmandsforeningernes Side ved endnu i Aar at gaa med til at aflevere Brødkorn, det nødvendige Korn, til den samme Pris.

Oluf Johansen: Til det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen skal jeg sige, at den Udtalelse, som jeg henviste til, er hans Partifællers Betænkning i Folketinget, hvor de netop fastslaar, at det var muligt at sælge en hel Del Korn til Udlandet og indvinde en højere Pris. Jeg vil dog have Lov til heroverfor at fremsætte den Paastand, at hvis noget saadant blev til Virkelighed, vilde det medføre, at den Del af Kornet, det hjemmeavlede Korn, som saa gik ud til Frihandelspris paa Markedet, blev endnu dyrere. Det vilde i hvert Fald næppe kunne paastaas, at det blev billigere af den Grund.

For øvrigt maa jeg udtale min Forbavelse over, at Socialdemokratiets Betænkning i Folketinget, som jeg henviser til,

falder fuldstændig sammen med de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Krarup gjorde gældende. Jeg ved saa ikke, fra hvilken Side man føler sig bedst tilfreds hermed.

I Diskussionen om, hvordan Situationen vilde have været under andre udstykningsmæssige Forhold i Landet, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krarup, at det er forfærdelig svært at sige noget bestemt derom, fordi der er ingen, der ved, hvordan man under andre Forhold produktionsmæssigt havde været stillet. Men een Ting er givet, og det er, at det mindre Landbrug under en saadan Situation kunde have opfyldt sine samfundsmæssige Forpligtelser.

Lad mig saa sige til det ærede Medlem Hr. Krarup, naar det ærede Medlem henviser til denne Million Tdr. Korn til det mindre Landbrug, at der jo her er Tale om de Brug, som er oprettet i tidligere Tid, og som vi fra vor Side ikke har noget Ansvar for. Lad mig sige det paa den Maade, at de Brug, der koster det store Landbrug denne Million Tdr. Korn, er Brug, som for en meget stor Parts Vedkommende er oprettet i Danmarks Guldalderperiode, den, der faldt før 1910.

Hauch: Jeg vil gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, der henviste til, at det var de store Landbrug, der leverede den væsentligste Del af Kornet, at det kommer an paa, hvor langt den højtærede Landbrugsminister her gaar ned, for der er ingen Tvivl om, og det lader sig meget let godtgøre, at det er de almindelige Gaardmandsbrug, der afleverer den alt overvejende Del af det Korn, der her er Tale om. Det er ogsaa naturligt og rimeligt, fordi de raader i Virkeligheden over langt det største Areal med Korn.

I det hele taget vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at de store Landbrugere har altid, og det ved den højtærede Landbrugsminister særdeles vel, indstillet deres Drift paa at skulle have en ikke uvæsentlig Del af deres Indtægt gennem Kornsalg, og derfor rammes de ikke i deres Driftsform nær paa samme Maade, som de mellemstore Brug gør. Det er her, Trykket kommer til at hvile ved denne Kornordning, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke den højtærede Landbrugsminister netop hører til de Landmænd, som er i den Situation, at de er nødt til at skaffe sig det Korn i deres Bedrifter, som de i Henhold til denne og tidligere Kornlove har maattet aflevere. Derfor ved den højtærede Landbrugsminister udmærket godt, at denne Lovgivning i første Række rammer de mellemstore Brug med et Husdyrhold,